

For os er dåben en naturlig start på livet

I forlængelse af en barnedåb i Fredenskirken har undertegnede været så heldig at få lov til at interviewe Astrid og Jakob om hvilke overvejelser de har haft i forbindelse med deres søns dåb og hvordan de havde oplevet dagen, da Bue blev døbt.

Astrid og Jakob – hvorfor har I valgt at få jeres barn døbt?

Jakob: "Det er en tradition i begge familier, det var slet ikke noget vi diskuterede indbyrdes. Jeg er ateist og havde enkelte af mine ateist-venner med i kirken og de synes nok, at det var tidsspilde, men det syntes jeg ikke, jeg var glad for at de var med. Ja, jeg er ateist og Astrid er en tvivler".

Den bemærkning får Astrid til at blande sig i samtalen: "Nej, jeg er kristen dog uden at tro på alt det overnaturlige, jeg kan godt lide idéen og budskabet, selvom jeg ikke er udøvende".

Jakob får ordet igen: "Når nogen spurgte, hvorfor vi ikke bare navngav, så var det et rungende nej! Ud over at det er en tradition at få sit barn døbt, så har jeg det fint med hvis mit barn blev en fuldbyrdet kristen og troede på Gud og den slags. Det er noget med en forælders ønske om at ens barn er så lykkelig, som det kan være. Og der er masser af gode værdier i at være kristen. Det er klart, at hvis han pludselig begyndte at læse teologi, ville det komme meget bag på mig, men det ville selvfølgelig være okay".

Astrid siger spontant med et glimt i øjet: "Jeg vil for øvrigt gerne overbringe en klage. Jeg har hørt, at i København tager præsten ud og ønsker nybagte forældre tillykke og overrækker en gave. Det ville jeg have elsket, jeg synes det er så dejligt, når folk kommer forbi for at hilse på vores lille vidunder"

Jakob: "Jeg kan godt forstå, hvis I gør jer dybe overvejelser om den slags. Det skulle jo ikke være ligesom Jehovas Vidner, der ringer dørklokker"

Kunne I ikke have ventet med at døbe Bue til han selv kunne bestemme om han ville?

Astrid: "Først og fremmest er der jo tradition for at gøre det som baby her hos os, men derudover ville Bue formentlig aldrig få sig taget sammen til at vælge dåben til sidenhen – medmindre han virkelig var nået frem til at det var det helt rigtige for ham efter en længere selvransagelse. Og til den tid ville han se frygtelig fjollet ud i lang kjole... Kort sagt er det meget lettere for Bue at vælge dåben fra, når han bliver ældre, end det er at vælge dåben til."

Jakob: "Ligesom med registrering som organdonor, er det meget nemmere, hvis man som udgangspunkt er valgt til, og kan vælge fra, end at være valgt fra og aktivt skulle vælge sig til. For Bue ville det kræve en grundig selvransagelse og initiativ at vælge dåben til senere i livet, men ingenting at forblive udøbt. Vi håber og tror vi giver Bue det bedste udgangspunkt ved at døbe ham nu."

Astrid: "Desuden skal han jo selv tage stilling når han skal konfirmeres, så vi giver ham bare et puf i, hvad vi mener, er den rigtige retning."

Hvad var det bedste på dåbsdagen?

Jakob: "Ud over det i kirken, som var en stor oplevelse, så var det første gang vi holdt en stor fest sammen og samlede mennesker omkring os. Det var første gang vi stod på egne ben som en lille familie. Efter den svære start, som en fødsel jo er, alle de nye ting, og vi var faktisk godt bombet, så var det sådan en god dag, da Bue blev døbt, og vi ville bare ikke have været den foruden"

Astrid Valentin Thyme Andersen er 23 år og studerer matematik-økonomi og Jakob Stensgård er 31 år og fuldmægtig i Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse. Deres søn hedder Bue Valentin Thyme Stensgård. Familien bor i Fredens sogn.